

РЕШЕНИЕ

№ 2246

гр. София, 05.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **996** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 21001043/08.01.2021 г., подадена от Изпълнителна агенция по лекарствата с адрес: [населено място], [улица], представлявана от маг. фарм. Б. К. – Изпълнителен директор, чрез гл. юрисконсулт А. Р. срещу Решение от 07.12.2020 г., постановено по н.а.х.д. № 7980/2020 г. по описа на СРС, Наказателно отделение, 8-и състав, с което се отменя Наказателно постановление /НП/ № РД-И-011/13.03.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по лекарствата, с което на [фирма] с ЕИК:[ЕИК], представлявано от Г. И. М., със седалище и адрес на управление: [населено място] 1712,[жк], [жилищен адрес] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева, на основание чл. 294 във вр. с чл. 291, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, за извършено нарушение на чл. 23, ал. 3 във вр. с чл. 46, ал. 3 от Наредба № 4 от 4 март 2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти във вр. с чл. 218, във вр. с чл. 219, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/.

Касаторът навежда доводи за незаконосъобразност и неправилност на атакуваното решение, поради това, че първоинстанционният съд се е произнесъл на

формално основание, без да е налице произнасяне по същество. Според касатора остава неясно дали съдът счита нарушенията за извършени от страна на нарушителя и доказани от страна на административнонаказващия орган /АНО/ като страна, носеща доказателствената тежест в производството, вследствие на което АНО е лишен от право на защита пред касационната съдебна инстанция, поради липса на всеобхватно и пълно излагане на мотиви от страна на въззивния съд по всички елементи на правилността и законосъобразността на издаденото НП. Излагат се подробни съображения за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила при издаване на атакуваното решение. Моли се за отмяна на първоинстанционното решение.

По делото е постъпил в срок писмен отговор от процесуалния представител на [фирма] – адв. А., която оспорва изцяло касационната жалба. Излага доводи за правилност, законосъобразност и мотивираност на атакуваното решение, в посока на пълно и всестранно обсъждане на приетите и неоспорени от страните доказателства по делото. Моли за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна и недоказана и потвърждаване на първоинстанционното съдебно решение. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът Изпълнителна агенция по лекарствата, редовно призован, не се явява. От пълномощника на касатора, юрк. Р. е постъпила молба на 04.03.2021 г., с която моли да се даде ход на делото в нейно отсъствие и поддържа касационната жалба. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма], редовно призовано, не се представлява.

СГП, редовно призована, се представлява от прокурор К., който изразява становище за законосъобразност и правилност на решението на първоинстанционния съд и моли същото да бъде оставено в сила.

Настоящият съдебен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните и след извършена проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от страна с надлежна легитимация, при наличие на правен интерес от обжалване и в законоустановения преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата на касатора се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Неправилно и необосновано в атакуваното Решение от 07.12.2020 г. СРС е приел, че Наказателното постановление е издадено в нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗАНН, тъй като не съществува законова норма, която да забранява търговец на дребно да извършва снабдяване с лекарствени продукти на търговец на едро. Както в АУАН, така и в НП изчерпателно и подробно са представени всички обстоятелства, въз основа на които административнонаказващият орган е ангажирал административната отговорност на търговеца на дребно [фирма], както и конкретните нарушени правни норми, под които може да се субсумира деянието на търговеца, а именно – чл. 23, ал. 3 във вр. с чл. 46, ал. 3 от Наредба № 4 от 04.03.2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти, във вр. с чл. 218, във вр. с чл. 219, ал. 1, във вр. с 294, във вр. с чл. 291, ал. 1 от Закона за лекарствени продукти в хуманната медицина. Първоинстанционният съд с оскъдна аргументация е приел, че в нито една от тези правни норми не е предвидено задължение за дружеството – субект на отговорността да не продава лекарствени

продукти на търговци на едро и следователно отговорността на [фирма] не следва да се ангажира. Същевременно по делото не се спори, че описаните в АУАН и НП лекарствени продукти са включени в Приложение № 1 на Позитивния лекарствен списък за заплащане от НЗОК, предписват се за домашно лечение на конкретни пациенти и се отпускат срещу представено лекарско предписание в аптеки и като такива с продажбата им на търговец на едро, търговецът на дребно [фирма] е нарушил реда за отпускане на лекарствени продукти в режим на отпускане по лекарско предписание директно на населението и е създал предпоставка за непроследимост на лекарствоснабдителната верига.

В този смисъл, настоящият съдебен състав намира, че първоинстанционният съд не е анализирал достатъчно задълбочено посочените правни норми, които отхвърля като годно правно основание, въз основа на което да се ангажира отговорността на търговеца и не е посочил мотиви за това решение. Съдът не е обсъдил възраженията и доводите на процесуалния представител на АНО, обективирани в Протокол от с.з. от 10.11.2020 г. Липсата на мотиви прави решението неправилно и предпоставя неговата отмяна, както и връщане на делото за разглеждане от друг съдебен състав.

От страна на процесуалния представител на касационния жалбоподател е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. [фирма] следва да бъде осъдено да заплати на Изпълнителната агенция по лекарствата сума в размер на 100 лв., представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1, изр. 1-во АПК във вр. с чл. 63 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, ХХІІІ к. с.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 07.12.2020 г. по описа на СРС, НО, 8 с-в, по н.а.х.д. № 7980/2020 г., с което е отменено НП № РД-И-011/13.03.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на ИАЛ, с което на [фирма] с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., на основание чл. 294 във вр. с чл. 291, ал. 1 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина, за извършено нарушение на чл. 23, ал. 3 във вр. с чл. 46, ал. 3 от Наредба № 4 от 4 март 2009 г. за условията и реда за предписване и отпускане на лекарствени продукти във вр. с чл. 218, във вр. с чл. 219, ал. 1 от ЗЛПХМ.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК:[ЕИК] да заплати на ИАЛ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

